

АНАЛІЗ СУЧАСНОЇ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Сагайдак-Нікітюк Р.В., Вовк А.Ю.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

kafer.nfay.rambler.ru

Вступ. Особливе місце фармацевтичної галузі в забезпеченні здоров'я і життєдіяльності населення і виконання державою своїх найважливіших соціальних функцій обумовлюють необхідність використання сучасних концепцій, методів та інструментів управління у всіх ланках галузі для забезпечення її стійкого розвитку. Однією з найбільш сучасних концепцій менеджменту є логістика.

Логістичним процесам будь-якого рівня притаманна багатоваріантність рішень, тому для їх оптимального виконання необхідно приймати обґрунтовані організаційно-управлінські рішення, які повинні базуватися на певній нормативно-правовій базі, що враховує і специфіку фармації, і специфіку логістичного підходу до управління, й екологічні аспекти функціонування суб'єктів фармацевтичного ринку, та специфіку управління трудовими ресурсами фармацевтичної галузі.

Метою є аналіз сучасної нормативно-правової бази управління потоковими процесами фармацевтичної бази України.

Методами дослідження є контент-аналіз, прийоми схождення від загального до локального.

Основний матеріал дослідження. Сьогодні в Україні практично відсутнє законодавство в сфері логістики: існує всього одна постанова Кабінету Міністрів України (Наказ Міністерства транспорту та зв'язку № 1023 від 13.08.2008 р. «Щодо перспектив розвитку транспортної інфраструктури та логістики»), але немає жодного закону чи нормативного документу, в яких застосовується термін логістика. Воно стосується процесу перевезення вантажів морським і залізничним транспортом, необхідності розробки концепцій і програм реформування й

розвитку транспортної інфраструктури й ринку транспортно-логістичних послуг, удосконалення координації діяльності та взаємодії залізниць і морських портів. У рішенні розглядаються вузькі місця транспортної інфраструктури України:

- недостатня потужність транспортної інфраструктури як у портах, так і на залізницях;

- вичерпаність резервів пропускної спроможності інфраструктури певних залізничних напрямків до портів Одеського й Миколаївського регіону, Криму та державного кордону (коефіцієнт використання пропускної спроможності на окремих ділянках складає 99 %, а в літні місяці, понад 100 %);

- невідповідність існуючих пропускних спроможностей автодоріг на підходах до морських портів і прикордонних пунктах пропуску висунутим вимогам;

- вичерпаність резервів пропускної спроможності контейнерних терміналів в Одеському та Маріупольському морських торговельних портах;

- недосконалість технології проходження процедури контролю в пунктах митного пропуску;

- недосконалість інформаційного забезпечення процесу транспортування вантажів територією України;

- відсутність дієвої програми формування національного транспортно-логістичного ринку.

Вирішення цих проблем міститься у законодавчому визначенні стратегічних напрямків розвитку та реформування транспортної галузі на середньо- й довгострокову перспективу; створенні науково-дослідних інститутів комплексних транспортних проблем; проведенні галузевих науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт з питань прогнозування перевезень, комплексних проблем транспортної логістики, розвитку транспортної інфраструктури, координації взаємодії всіх видів транспорту, розробки та корегування стратегій і програм розвитку авіаційного, автомобільного, залізничного, морського та річкового транспорту й дорожнього господарства; підвищенні рівня підготовки необхідної кількості фахівців у сфері транспортного менеджменту й логістики та робітничих

професій; здійсненні спільно з Міністерством освіти та науки, молоді та спорту України заходів з покращення якості освіти, зокрема у сфері логістики; підвищенні рівня інформаційного забезпечення учасників перевізного процесу; створенні логістичних складських комплексів різних форм власності тощо.

Важливим недоліком вітчизняного законодавства є недостатня кореспондованість з міжнародним законодавством відносно питань управління потоковими процесами (міжнародної торгівлі, руху ресурсів, зберігання й транспортування продукції тощо). Узгодженість як вітчизняних, так і міжнародних інтересів у сфері управління потоковими процесами у фармацевтичній галузі потребує вдосконалення чинного законодавства України в напрямку визначення правових режимів процесу транспортування й зберігання товарів, поширення використання вимог міжнародних правил Incoterms та ін. Але для фармацевтичної галузі важливим є удосконалення системи сертифікації виробництва й обігу лікарських засобів та системи стандартизації фармацевтичної продукції, що зумовлене соціальною її спрямованістю. Для реалізації цього завдання доцільне взаємопов'язування управління потоковими процесами у фармацевтичній галузі з вимогами належних фармацевтичних практик, які висуваються на всіх етапах життєвого циклу лікарських засобів, та інших практик, які описують вимоги до виробництва, гігієни, аудиту, інформації, сервісу тощо.

Висновки та перспективи подальших досліджень в цьому напрямку.

Проаналізована сучасна нормативно-правова база стосовно управління потоковими процесами свідчить про необхідність удосконалення існуючого законодавства України в напрямку визначення правових режимів процесу транспортування товарів; правових режимів зовнішньоекономічної діяльності вітчизняних підприємств, в тому числі підприємств фармацевтичної галузі; поширення використання вимог міжнародних правил Incoterms 2000 та ін.